

# UIT: „KLEINE KOSMOLOGIE”

## HET ZONNESTELSEL

DOOR ALBERT HELMAN

### 1. MIDDELPUNT

VADER en moeder, geslachtloze oven, grootste en beste van allen! Wie u wil prijzen, kan stamelend slechts in het licht van uw aanschijn, uw hitte, uw straling ontvangend, zoeken naar woorden, rijk, weelderig genoeg om niet bleek in uw glans te versagen.

Beheerser des dags, die uw rijk, afgeperkt door de Horen, alleen, zonder helpers regeert. En met ijzeren wetten.

Toch goedertieren. Want al wat er leeft, het goede en het kwade, ontleent zijn kiemkracht, Helios, aan u! Wat vrucht draagt, rijkdom geeft, onnut is of kan schaden, 't is ál uw werk, uw wil, zaad van uw zaad. Gij laat het toe, geeft plaats aan ieder wezen, een kans aan elk atoom, uw warmte aan elken mens. Waar was ik zonder u? Wie kon er leven, hadt gij u afgewend naar andere hemelstreken?

Ik leer van u het eenzaam koningschap. Hoe klein is mijn domein, slechts erfelijk leen van u. Maar ik bestuur het zelf, leid ook mijn zonnwagen met ijzeren wet langs 't vastgestelde spoor, tussen de perken van de dierenriem; geen Faëton, profeet of demagoog, kan mij vervangen, of alles stort ineen, wordt chaos, wereldbrand.

Een luis ik, gij een wereld; maar elk zijn eigen meester binnen zijn gebied, — zo moet het zijn; gij hebt het zo gewild, o Zon, o grootste, o alwijze.

Dank, duizendvoudig dank en nogmaals dank!

### 2. MERCURIUS

Alleen in de lente bij avondval, of vroeg in de ochtend van luchtige, kil-verstilde herfst is hij even te zien, de kleine dwaalster die nabij de zon bleef, als een knaapje in de grote stad nabij zijn vader, — soms loopt hij voor, soms achter hem in drukke straten, maar verliest hem nimmer uit het oog. Het is een schuchter, klein Mercuurtje en geen familie van dien rijken runderdief, dien gangster met het sex appeal, Hermes den vriend van Apolloon.